

THEATERZAKEN
VIA RUDOLPHI

17-18

THEATRE
WAS CREATED
TO TELL
THE TRUTH
ABOUT LIFE
AND
THE SOCIAL
SITUATION

- STELLA ADLER

- 4 Marie-Anne Rudolphi**
VOORWOORD
- 6 Rudolphi Producties / Bodil de la Parra, Nadja Hüpscher en Esther Scheldwacht**
GOUWE PINDA'S
- 8 Rudolphi Producties / Stephanie Louwrier**
DE REVOLUTIE VAN EEN MISLUKKING
- 10 Rudolphi Producties**
HET DEBUUT
- 12 Het Volksoperahuis i.s.m. Teatro KadaKen (Willemstad)**
GREASEMAN
- 14 YoungGangsters**
DE PLANNEN
- 16 Abattoir Fermé**
HAMLET - PORTRET VAN EEN SERIEMOORDENAAR
- 18 Stichting Brokken**
GODVERDOMSE DAGEN OP EEN GODVERDOMSE BOL
- 20 Stichting Brokken**
OLIJVEN MOET JE LEREN LEZEN
- 22 Nicole Beutler / NBprojects**
7: WHITE GODDESS
- 24 Nicole Beutler / NBprojects en Romain Bischoff (Silbersee) i.s.m. Ulrike Quade Company**
DIDO DIDO
- 26 Golden Palace**
SHOP TILL YOU DROP (omdat je het waard bent)
- 28 Bellevue Producties**
NIEMANDSLAND
- 30 Via Berlin i.s.m. Berlage Saxophone Quartet**
BREAKING THE SILENCE
- 32 George & Eran Producties en Theater RAST**
GEORGE & ERAN LOSSEN WERELDVREDE OP! DE FINALE
- 34 Urland**
GILGAMESJ
- 36 Saman Amini**
SAMENLOOP VAN OMSTANDIGHEDEN
- 38 De Hollanders**
RED MATTER
- 40 Theatertroep**
ZONDER TOESTEMMING

Lieve mensen,

Terwijl de rookwolken van de klap die de laatste subsidierende heeft toegebracht langzaam optrekken kijken wij om ons heen. Zijn we er nog? Ja, we zijn er nog.

Maar het geluk dat met ons en onze makers is, is helaas niet met iedereen. We plukken allemaal de wrange vruchten van een geminimaliseerd budget. Gedwongen gemaakte rigoureuze keuzes in het structureel ondersteunde aanbod zijn ook voelbaar in uw programmering.

Dat kunst gemaakt, getoond en gezien moet worden, staat voor u en voor ons als een paal boven water. Dat de politiek dit niet altijd scherp voor ogen heeft, is de strijd die we met zijn allen voeren. Wij pleiten voor een zo gevarieerd, rijk en belangwekkend mogelijk aanbod. Wij pleiten voor het voortzetten van de dialoog tussen kunstenaar en publiek, kunstvertegenwoordiger en politiek en we pleiten voor het gezamenlijk openbreken van de huidige structuren en denkwijzen. Want dit is nu actueler dan ooit.

Al vele jaren, evenzovele stormen trotserend, sturen we jullie wederom ons aanbod voor het nieuwe seizoen. Dit keer geen beelden van de voorstellingen, maar door Koos Breukel gemaakte portretten van onze MAKERS. Onze theatermakers die dicht op de huid van de samenleving theater maken. De wereld is in transitie en dat zie je in ons aanbod terug.

Als nieuwkomers verwelkomen wij Via Berlin, Stephanie Louwrier, Saman Amini en de Theatertroep. Wij prijzen ons gelukkig dat wij met theatermakers werken die zich niet alleen meer en minder expliciet tot de wereld durven verhouden, maar dat ook nog eens doen in vormen en stijlen die het publiek doen verrassen en verbazen.

Het Indisch verdriet, de schoonheid van het falen, Urban Legends en milieuverontreiniging, seriemoordenaars, de waarde van poëzie, de kracht van de vrouw, Shopaholica, de terreur van censuur, klasseverschillen, de teloorgang van de beschaving, het menselijk leed van de vluchtelingenproblematiek, de macht van hackers, het gevaar van populisme en tenslotte de totale chaos. Het theater lijkt urgenter dan ooit en de theatermakers hebben zich nog nooit zo betrokken getoond bij de wereld om ons heen.

En we zijn er enorm trots op dat we dit allemaal voor de zoveelste keer met jullie mogen delen.
Voor de hoeveelste keer?
Voor de *dertigste* keer!!

Marie-Anne Rudolphi
Amsterdam, 15 oktober 2016

Rudolphi Producties / Bodil de la Parra, Nadja Hüpscher en Esther Scheldwacht

- duur: 75/85 minuten
- speelperiode: 13 nov 2017
t/m jan 2018
- zaaltype: klein/midden
- doelgroep: Indo's, historici,
liefhebbers van de Indische
keuken, theaterliefhebbers

Gouwe Pinda's

Rudolphi Producties is een theaterhuis nieuwe stijl. Marie-Anne Rudolphi en Maarten van der Cammen creëren als cultureel ondernemende intendanten een warme thuishaven voor de autonome en ongebonden maker. Onze makers delen een grote voorliefde voor fysiek spel. Onze wortels liggen in de mime en regelmatig levert een project nieuw Nederlands repertoire op. De kracht van ons artistieke profiel schuilt in de diversiteit van de makers. Als er één thema is dat alle producties met elkaar verbindt is het De Ontmoeting; ontmoeting tussen mensen, ontmoeting tussen culturen, ontmoeting tussen generaties en ontmoeting tussen makers en publiek.

WIE

Na het succesvolle *Ouwe Pinda's* slaan actrices Bodil de la Parra en Nadja Hüpscher en regisseur Paul Knieriem opnieuw de handen ineen. Actrice Esther Scheldwacht zal de gelederen versterken. Een feest der herkenning: ook haar ouders kwamen vanuit Indonesië naar Holland en ook zij zit barstensvol familie verhalen.

Bodil de la Parra schrijft wederom de tekst, op basis van gesprekken met Hüpscher en Scheldwacht. De stijl van De la Parra kenmerkt zich

door een mengeling van humor en tragiek. Zij heeft eerder bewezen wel raad te weten met knellende familie-banden: "Met *Ouwe Pinda's*, gemaakt in 2014, onderzochten wij de betekenis van het hebben van een Indonesische achtergrond. Gevoelens van ontworteld zijn, heimwee en verlangen naar tropisch vergane dagen en het wegstoppen van problemen in de nieuwe wereld zijn thema's die daarmee vervlochten zijn. Wanneer is verplaatsing een verrijking voor iemands leven en dat van de omgeving? Betekent niet elke verplaatsing in eerste instantie achteruitgang voor het individu? Samen met onze Indische zuster Esther Scheldwacht gaan we dit uitzoeken."

WAT

Een portret van drie zussen die niet alleen worstelen met zichzelf en met elkaar, maar ook met hun koloniale achtergrond en verleden. De drie Indische zussen Nonni, Son en Tiet slijten hun dagen in een serviceflat in Oegstgeest. Met hun bijbehorende gewoontes en ingesleten verhoudingen, leven ze onafscheidelijk van elkaar in een tropische cocon. Totdat er een boek opduikt met foto's uit hun jeugd in voormalig Nederlands Indië... Het verleden komt op de schop en de verhouding tussen de zussen komt op scherp te staan. Want er blijkt ook nog een andere waarheid te bestaan.

spel: Nadja Hüpscher, Esther Scheldwacht, Bodil de la Parra,
regie: Paul Knieriem,
tekst: Bodil de la Parra

PERSQUOTES

• "Paul Knieriem regisseert *Ouwe Pinda's* op losse, ontspannen wijze met het juiste ritmegevoel voor lichtheid en plots een dieper drama. Onvermijdelijk valt het woord 'zwijgen'. Na de Japanse Kampen konden veel mensen geen woorden vinden voor wat ze hadden meegemaakt. De beide actrices spreken voluit, maar ze zijn op mooie wijze beducht voor pijn die ze zelf oproepen." NRC Handelsblad

• "Terwijl Van der Vooren ritmisch op pannen en deksels slaat, blijkt de la Parra's voorgeschiedenis toch niet zo kreukvrij als ze aanvankelijk zei. Intussen maakt Hüpscher van haar inerte opa met een enkele blik een geknakt oorlogsslachtoffer. Roerend en knap." Het Parool

- speelperiode: voorjaar 2018 (première zomer 2017)
- duur: 90 minuten
- zaaltype: klein
- doelgroep: hipsters, rockabillics en vloggers, jongeren, het is een ideale voorstelling om met theater kennis te maken

De revolutie van een mislukking

WIE

Stephanie Louwrier (1986) studeerde in 2010 af aan de performersopleiding van Toneelacademie Maastricht. Haar afstudeersolo *Pauvre Lola* werd direct genomineerd voor de Kemna Award voor beste actrice en de ITs Parade Parel. Sindsdien staat Louwrier onafgebroken op het reizende theaterfestival de Parade en heeft elk theater van binnen en buiten gezien. Ze heeft gewerkt met Jeroen de Man, Sarah Moeremans en Daria Bukvić. Louwrier kan je niet weg zetten in een specifiek hokje, ze is verontrustend en ongrijpbaar, laverend op de snijvlakken van performance, theater, muziek, stand up.

"Door humor kan je zieltjes winnen en daarna rake klappen uitdelen. Ik wil mensen verwarren, ontroeren en met een grote glimlach de zaal zien verlaten."

WAT

Tegenwoordig wordt het de mens onmogelijk gemaakt om te falen. Om naast imperfecte lichaamsdelen, imperfecte gedachten te hebben. Het is tijd voor een

tegengeluid, voor een revolutie, voor een poging tot menselijkheid en oprechtheid. Laten we toegeven dat het oké is om ongemakkelijke gesprekken te voeren, om tijdens de seks het boodschappenlijstje nog eens door te nemen, om tijdens een begrafenis aan je eigen vergankelijkheid te denken. Laten we toegeven dat het oké is dat we allemaal weleens iemand in ons hoofd hebben vermoord, dat we excuses verzinnen voor iets waar we bang voor zijn, dat we ons in een groep allemaal succesvoller voordoen. Laten we toegeven dat we roken om te vluchten, drinken om te vergeten en dansen om te blijven bestaan.

De revolutie van een mislukking gaat over ongemakkelijkheid, over

gedachten die je op bepaalde momenten niet hoort te denken, over een goed mens willen zijn, over de onmacht die je kan voelen als je naar de grote wereld kijkt. De mens zit vol denkwijzen, manieren en afgesproken regels die we keurig navolgen. Louwrier haalt de imperfecties terug en zet er een spotlight op. Een ode aan de gewone mens met zijn kronkels, zijn maniertjes en zijn falen. Begeleid door Norman Kapoyos en anderen vervormt Louwrier haar innerlijk naar een muzikale performance, een ode aan de mislukking.

spel: Stephanie Louwrier, begeleiding: Titus Tiel Groenestege en Naomi Velissariou, muziek: Norman Kapoyos e.a.

PERSQUOTES

- *"'n Beest op het podium, Stephanie Louwrier veroverd festival Parade"* Algemeen Dagblad
- *"Louwriers acteerpresetaties zijn verbazingwekkend, haar energie is tomeloos en haar aanblik betoverend."* Algemeen Dagblad
- *"Met Who run the world bewijst Louwrier een ongekend charisma en theatertalent te bezitten."* Theaterkrant
- *"Pauvre Lola wordt in je gezicht gegooid als een emmer steenkoud water: het maakt je wakker, verfrist je en geeft je energie!"* cultuurbewust.nl

- speelperiode: sept/okt 2016
- zaaltype: klein/midden
- duur: afhankelijk van selectie, circa 2,5 uur inclusief pauzes
- doelgroep: jongeren, avontuurlijk publiek, festivalpubliek
- deze voorstelling wordt aangeboden inclusief inleiding en nagesprek

Het Debuut 2017

rondreizend avondvullend minifestival

WAAROM

Het Debuut is als talentontwikkelingsprogramma niet meer weg te denken van de Nederlandse podia. In vijf jaar tijd is het uitgegroeid tot een onmisbare schakel tussen de diverse theateropleidingen en de professionele uitvoeringspraktijk. Voorstellingen zijn abstract poëtisch en confronterend en over het algemeen van een ontwapenende schoonheid. De afgelopen jaren presenteerde *Het Debuut* theatermakers als George Tobal, Performancecollectief Urland, La Isla Bonita, Marijn Brussaard, Rundfunk en meest recentelijk het ongepolijste talent van Yamill Jones.

WAT

Het Debuut 2017 is een avond met drie korte voorstellingen van theatermakers die juni 2017 aan de diverse toneelacademies in de lage landen afstuderen. Een vakjury selecteert het opmerkelijkste, meest relevante, goed gemaakte

én verrassende werk. Het wordt gepresenteerd in de vorm van een rondreizend avondvullend minifestival, aangeboden met inleiding en nagesprek. Voor het publiek dé kans om als eerste kennis te maken met het talent van morgen.

PERSQUOTES

Over Het Debuut 2016:

• *"Alle makers laten zien dat ze het lef hebben om zonder schroom hun eigen fascinaties en eigenaardigheden tentoon te stellen. Terechte winnaar van het ITs festival hebben een fijne onvoorspelbaarheid."* de Volkskant, Vincent Kouters

Over Het Debuut 2015:

• *"La Isla Bonita is de gedroomde afstudeervoorstelling: verwarrend, veelzijdig, verontrustend én geestig."* NRC Handelsblad, Herien Wensink

Over Het Debuut 2014:

• *"Spetterende presentatie jonge theatermakers: Al met al een mooie avond, waarin elk eventueel pessimisme over de toekomst van het theater wordt gelogenstraft."* Haarlems Dagblad, Margriet Prinssen

Over The Best of ITs on Tour 2012:

• *"Aantrekkelijke avond met hoogst origineel nieuw theatertalent."* Theaterkrant, Jos Schuring

Het Volksoperahuis ism Teater KadaKen

- speelperiode: okt/nov 2017 (première juni 2017 op Curaçao)
- zaaltype: klein/midden
- doelgroepen: wereldreizigers, maatschappelijk geëngageerden, liefhebbers van muziektheater en wereldmuziek
- voor deze voorstelling wordt een op maat gesneden randprogramma aangeboden

Greaseman

WIE

Vanuit het verlangen de wereld om ons heen te duiden en te begrijpen heeft het Volksoperahuis in ruim een kwart eeuw een volstrekt eigen stijl ontwikkeld en daarmee een bijzondere plek in het Nederlandse theaterlandschap veroverd. Met gevoel voor de menselijke maat brengen Jef Hofmeister en Kees Scholten grootse verhalen tot hun eigen volksopera-proporties terug waarbij complexe vraagstukken worden vertaald in liederen die direct het hart raken. Met ogenschijnlijk simpele dramaturgische structuren nemen zij het publiek mee op reis rond de wereld.

WAT

Met *Greaseman* toont het Volksoperahuis hoe de kleine mens zich staande probeert te houden in een radicaal veranderende wereld. Tegen een tropische achtergrond legt *Greaseman* de vernietigende economische structuren bloot die we aan de vooruitgang te danken hebben.

In 1917 opende de Koninklijke Shell op Curaçao een hypermoderne raffinaderij die als tankstation voor het hele caribische gebied ging dienen. Nu, 100 jaar

later, houdt deze raffinaderij de bevolking in een Shakespeariaanse wurggreep. Het eiland bezwijkt onder de giftige smog die deze ISLA uitstoot maar zonder raffinaderij zou het halve eiland zonder werk zitten. Nederland kijkt werkeloos toe.

Greaseman wordt een voorstelling vol jazzy Calypsoklanken uit de steelpans van Konkie Halmeyer, Curaçaosche urban legends,

Nederlandse schuldgevoelens en rake liederen. In coproductie met Teater KadaKen van Albert Schoobaar en Norma Cova.

regie: Kees Scholten, tekst: Albert Schoobaar en Jef Hofmeister, spel: (o.a.) Albert Schoobaar en Kees Scholten, muziek: Jef Hofmeister en Konkie Halmeyer, steelpan: Konkie Halmeyer

PERSQUOTES

Over Tambú, a Freedom Song:

• *“De Caribische band, aangevuld met Jef Hofmeister en vier dansers die de oude Terschellinger manage doen ontvlammen en het Oerolpubliek voor even in een plezierige identiteitscrisis laten belanden.”* de Volkskrant

Over Hete Peper:

• *“Mede door de muziek en subtiele exotische details in het decor waant de kijker zich even op het eiland. Toch verlaat je de voorstelling met een dubbel gevoel, want je krijgt een inzicht in de geschiedenis van Java die, mede door de mooie muziek en visuele effecten, een diepe indruk achterlaat.”* Cleef

Over Kerst in Paramaribo:

• *“Muzikale verve van Caribische ritmes en een geweldig optreden van actrice en zangeres Manoushka Zeegelaar Breeveld en ...de grote force van de voorstelling: de muziek met, naast Hofmeister, het aandeel van de veelzijdige drummer en trompettist Walther Muringen.”* Theaterkrant

YoungGangsters

De Plannen

WIE

De voorstellingen van YoungGangsters zijn een totaalervaring. De energieke vorm, de filmische beeldtaal en de fysieke speelstijl spelen hier een belangrijke rol in, maar ook de zorgvuldig uitgezochte speellocaties op een zichtbare plek in de stad en de gehele entourage rondom de voorstelling zorgen ervoor dat het potentiële publieksbereik tot ver buiten de reguliere theatergrenzen reikt. Sinds hun afstuderen aan de Toneelacademie Maastricht in 2009 werken Lotte Bos en Annechien de Vocht als regiecollectief samen onder de naam YoungGangsters. YoungGangsters bevrucht de mening en macht van de massa.

"Wij denken dat mensen autonoom kunnen zijn in het maken van keuzes, hoe naïef die gedachte wellicht ook is."

WAT

De komende vier jaar maken ze – structureel ondersteund door het Fonds Podiumkunsten – vier grote locatievoorstellingen, elk voorafgegaan door een voorstudie, en geschikt voor zowel volwassenen als jongeren. De voorstudie is een kleinschalige (lokaal geproduceerde) voorstelling en vindt steeds in de winter plaats. De grote voorstelling maakt een landelijke tournee in het voorjaar en de zomer langs zowel festivals als steden. Een voorproefje:

Shake it (winter 2016):

In het epicentrum van de aardbevingen in Groningen onderzoeken ze de aantrekkelijkheid van rampen. Hoe spectaculair:

aardbevingen in ons kleine kikkerlandje. YoungGangsters gaat deze ramp exploiteren. Hun spektakeltheater, in contrast met de Groningse nuchterheid zijn de ingrediënten voor deze nieuwe productie. Voor deze voorstelling werkt YoungGangsters samen met de Noorderlingen en de PeerGroup en zal voorsnog alleen te zien zijn op de Plaats Melkema in Huizinge.

Heroes (zomer 2017):

YoungGangsters opent haar theaterarena voor de Gangsters op leeftijd. De voorstelling is een les in ouder worden in een tijd waarin verjongen, vernieuwing en innovatie hoogtij viert. Een ode aan de oudere generatie. Dit is keihard actie filmtheater gebaseerd op MadMax en The Expandables.

PERSQUOTES

Over *Guess who's back*:

• *"YoungGangsters, het jonge regiecollectief bestaande uit Lotte Bos en Annechien de Vocht, heeft in de Amerikaanse manier van doen wederom inspiratie gevonden voor een aanstekelijke productie met een edgy randje."* Theaterkrant

Over *Jesus is my Homeboy*:

• *"Alles wordt strak, vol overgave en foutloos uitgevoerd. En dat moet ook. De voorstellingen van YoungGangsters slaan aan op festivals, dat is bewezen en dat bewijst ook deze voorstelling weer."*
• *"[...]YoungGangsters blijft een gezelschap dat grote, maatschappelijke thema's op een humoristische manier bespreekbaar maakt voor een groot publiek en dat het publiek bovendien dwingt om stelling te nemen. Een belangrijke toevoeging in het theaterlandschap, en zeker op menig festival."* Theaterkrant

Over *The New Rambo Generation*:

• *"Actiefilmtoneel, dat hadden we nog niet (...) Hoogtepunt is een vechtsceñe waarin kung fu, schaduwboxen en eindeloos inventief gebruik van sponsjes en flesjes rode verf tot een geestig bloederige climax leiden."* Het Parool

- speelperiode: voorjaar en zomer
- doelgroep: 14+, voor zowel de geoefende theaterkijker als de theaterleek, festivalliefhebbers, jongvolwassenen en ouwe rotten
- zaaltype: in samenwerking met het theater op locatie

Over oude vaders die hun dochters niet meer kunnen redden. Ze gaan de strijd aan met de maatschappij die zo op jong, snel en hip gericht is.

Kill them All (winter 2017):

Deze voorstelling speelt zich af in het Wilde Westen. Aan de hand van de klassieke cowboys en indianen films onderzoeken zij hoe wij mensen komen tot genocide.

Be Prepared (zomer 2018):

Gebaseerd op de aardbevingen in Groningen, bouwen zij dit keer onze hun eigen verschrikkelijke Ramp. Voor alle ongegeneerde ramptoeristen en thrillseekers.

Abattoir Fermé

- speelperiode: 23 okt – 18 nov 2017 en 8 – 28 jan 2018
- duur: 100 minuten, geen pauze
- zaaltype: groot
- doelgroep: vanaf 15 of iedereen die Shakespeare kent, ontkent, omarmt en verafschuwt

Hamlet - Portret van een seriemoordenaar

WIE

Abattoir Fermé is een Vlaams topgezelschap dat sinds 1999 voorstellingen maakt vanuit een fascinatie voor 'de wereld achter het bekende', voor angsten of fantasieën die de mens liever wil vergeten. Als inspiratiebronnen tref je in het Abattoir stevast mooie en gevaarlijke vrouwen, zonderlinge mannen op zeepkisten, een crypto-zoölogische santenboetiek en het einde van de wereld. Er huizen personages, ideeën, genres of plaatsen die refereren aan 'verborgen werelden' of aan angst, verlangen en obsessie.

Abattoir Fermé staat tot ver buiten België bekend om zijn visuele beeldtaal, surrealistische inslag en theatrale verbeeldingskracht. Het gezelschap wisselt tekstloze theaterproducties af met muziektheater, tekstcreaties, dansanter werk, monologen, figurentheater of opera. Geregeld kriebelt het ook richting televisie, kortfilm, tentoonstelling of concert. Het gezelschap schrijft eigen teksten, maar neemt even vaak wereldrepertoire onder handen.

WAT

Zoveel jaar later. Ergens in een grootstad heeft de schizofrene prins van Denemarken, nu een stuk ouder, zich teruggetrokken in een claustrofobisch appartement. Op zoek naar stille contemplatie, maar tevergeefs. Terwijl de buitenwereld inbeukt op zijn kamer en terwijl Polonius, Gertrude en

Ophelia hem vanuit het dodenrijk toespreken, herbeleeft Hamlet zijn trauma's en misdaden en legt Abattoir Fermé het zwarte hart van dit tijdloze personage bloot. U hebt het juist. Dit wordt een behoorlijk duistere *Hamlet*.

Hamlet is wellicht het bekendste stuk in de theatergeschiedenis. Geen enkel personage uit Shakespeare's oeuvre maakte zoveel slachtoffers. Abattoir Fermé kijkt naar Hamlet 'na de feiten': alle

kwaad is reeds geschied, wat overblijft zijn de trauma's. Een gitzwarte en visueel prikkelende val door het brein van een getormenteerd figuur, helemaal de dieperik in.

bewerking en regie: Stef Lernous, naar Shakespeare, cast: Hamlet: nnb, Kirsten Pieters, Chiel van Berkel, Tine Van den Wyngaert, Naomi Velissariou e.a., muziek: Kreng

PERSQUOTES

Over Alice (2015):

- "Wonderlijk Victoriaans kermisje... Wie zich openstelt voor Vlaamse taalvondsten en bijzondere beelden die een dag later nog terugkomen, kon met deze Alice wel eens een gedenkwaardige theaterervaring tegemoet gaan." Theaterkrant
- "De absurditeiten, de vreemde logica die de handelingen van personages bepaalt, de sterke tekst en het uitstekende spel maken van deze Alice op weg naar volwassenheid een prachtige voorstelling." Haarlems Dagblad
- "Een weergaloos verstikkend tranendal... Anneke Sluifers is een intrigerende Alice. Ze is onpeilbaar en ongrijpbaar, gretig en angstig. Zowel in Lernous' kenmerkende rijke beeldtaal als in de verrassend concrete dialogen is ze vurig en lekker dramatisch." Het Parool

Over Grey Gardens (2014):

- "Eén keer op dertig kan theater magie blijken. De première van 'Grey Gardens' van Abattoir Fermé was zo'n magische uitzondering. Abattoir Fermé laat alle controle los, voor de lol en de ambacht van de spelers. Het theater mag juichen." De Standaard
- "In deze kleine, ingedikte wereld, waarin de levenden als halfdoden rondspoken, borrelt en bruist het onder de oppervlakte. Seksuele frustratie, verlatingsangst, teleurstelling, eenzaamheid. Met soms een enkele blik, een gebaar of een ogenblik stilte suggereren de acteurs een broei-kas aan spanningen." Theaterkrant

Godverdomse dagen op een godverdomse bol

en Olijven moet je leren lezen

WIE

Met gitariste en componiste Corrie Van Binsbergen aan het roer brengt Stichting Brokken een verrassende en zeer eigen combinatie van muziek en literatuur. Het publiek wordt meegenomen in een muzikale vertelling. Van Binsbergen werkte met onder meer Remco Campert, Kees van Kooten, Toon Tellegen, Tommy Wieringa, P.F. Thomése, Josse De Pauw, Esther Gerritsen en Griet Op de Beeck. Van Binsbergen kreeg bekendheid met haar band Corrie en de (Grote) Brokken. In 1999 ontving ze de VPRO/Boy Edgar Prijs en in 2012 werd ze genomineerd voor de Amsterdamprijs voor de Kunst in de categorie bewezen kwaliteit.

WAT

In zijn kenmerkende stijl – scherp, bijtend met toch een ironische onderlaag – schetst schrijver Dimitri Verhulst de geschiedenis van de mensheid in een oerknal van taal. Vanaf het moment dat we uit het water kwamen gekropen en op twee benen gingen lopen tot en met de jaren dat we elkaar naar de andere wereld zijn gaan bombarderen. Evolutie als Bildungsroman. Een met het mes geschreven vertelling waarin naam noch datum valt. De inventaris van een ondersoort, het curriculum van een smeelapperij. Gegoten in een

verhaal met een hoofdpersonage waarin u zich ongetwijfeld zo nu en dan herkennen zal, herkennen moet. Prettig is anders.

Van Binsbergen nodigde de schrijver in 2015 uit voor haar vermaarde *BrokkenBal* en schreef een muzikaal scenario op de eerste hoofdstukken van het boek voor een hybride ensemble met jazzmuzikanten en klassiek strijktrio. Die eerste ontmoeting bleek een geweldige match. Verhulst – zeer muzikaal ook – haalt met zijn bizarre verhaal bij Van Binsbergen alles uit de kast. Wat volgt is een anderhalf uur durende trip die scheert langs literaire ravijnen en ongekende muzikale hoogten.

tekst: Dimitri Verhulst, muziek en gitaar: Corrie van Binsbergen, fagot, contrafagot, altsax: Jan Willem van der Ham, klarinet, basklarinet, tenorsax: n.t.b., piano: Albert van Veenendaal, contrabas: Hein Offermans, percussie: Alan 'Gunga' Purves, viool: Jeroen Baert, altviool: Yumika Lecluyze, cello: Seraphine Stragier

PERSQUOTES

Over het werk van Dimitri Verhulst:

- "Groot stilist, meedogenloze blik." NRC Handelsblad
- "Dimitri Verhulst is een schrijver met begrip voor de falenden, authenticiteit en een scherpe pen." De Standaard der Letteren
- "Als weinig andere Vlaamse schrijvers slaagt Verhulst erin dialect te laten klinken als Nederlands." HUMO

Over het werk van Corrie van Binsbergen:

- "Eén (tekst) plus één (muziek) was zoveel meer dan twee." De Morgen
- "De wereld van Corrie van Binsbergen is heel breed en nergens plat." NRC Handelsblad
- "Het komt niet vaak voor dat een muziekopvatting op literaire wijze wordt verwoord, maar gitariste en bandleider Corrie van Binsbergen krijgt het voor elkaar." de Volkskrant

- speelperiode: voorjaar 2018
- duur: 80/90 minuten
- zaaltype: klein
- doelgroep: poëziefhebbers vanzelfsprekend, maar de crux is nu juist om zo veel mogelijk ook anderen te bereiken, zoals jongeren en studenten

Olijven moet je leren lezen een ultrakorte cursus poëzie voor beginners

Honderdduizenden Nederlanders schrijven gedichten. Maar wie leest ze? Ellen Deckwitz gelooft dat we wel willen maar niet kunnen. Het uitgekilde literatuuronderwijs heeft ons nooit geleerd hoe we een gedicht moeten lezen. En dus denken we bijvoorbeeld dat een gedicht alles mag betekenen. Of dat songteksten altijd poëzie zijn, terwijl de meeste weinig meer doen dan alledaagsheden herkauwen. Tijd om dat te veranderen. Poëzie is zo veel meer dan we denken: ze kan tegelijkertijd grappig én schrijnend zijn, ontroerend en ontlusterend. Acht regels kunnen de impact hebben van een natuurdocumentaire en actiefilm in één.

Met *Olijven moet je leren lezen* (2016) schreef Ellen Deckwitz een aanstekelijk en zeer toegankelijk boek, waarin ze een lans breekt voor de poëzie. Op het podium doet ze dat nog eens dunnetjes over. Corrie van Binsbergen tovert er vervolgens korte films voor de oren bij. Wees niet bang voor duf gedoe, dat is met de speelse associërende geest waarover Ellen Deckwitz beschikt absoluut niet

aan de orde. De ongeëvenaarde manier waarop zij haar poëzie brengt – Deckwitz was in 2009 slamkampioen – vormt bovendien een muzikale uitdaging voor Van Binsbergen.

tekst: Ellen Deckwitz
muziek: Corrie van Binsbergen

PERSQUOTES

Over *Olijven moet je leren lezen*:

- *“Het werd een aanstekelijk en – niet onbelangrijk – zeer toegankelijk boek, dat dolende zielen voor de poëzie kan winnen.”* Trouw
- *“Olijven moet je leren lezen is een geweldige, vermakelijke en daardoor zeer besmettelijke cursus *Genieten van Poëzie*.”* Hebban
- *“Fijn, slim, grappig en persoonlijk.”* Micha Wertheim

Over Corrie van Binsbergen's projecten met literatuur:

- *“Gitarist en componist Corrie van Binsbergen is uniek als spil in de Nederlandse muzieksce­ne en zij zet een uniek programma neer waarin dichters, auteurs en musici op organische wijze hun verhalen vertellen.”* Het Parool
- *“Het resultaat is indrukwekkend en wederom een uitstekend voorbeeld hoe tekst en muziek elkaar kunnen versterken. Corrie van Binsbergen is in dat métier in de loop der jaren een heel grote geworden.”* Jazzflits
- *“Dit, samen met de prachtige muziek, zorgt voor een totale onderdompeling. De verhouding tussen de twee is perfect in balans. Er gaat zo'n evocatieve kracht uit van deze muziek dat ik de hele avond graag op cd zou hebben, zodat ik het op kan zetten als ik zelf aan het schrijven ben.”* LoodMagazine

‘Acht regels kunnen de impact hebben van een natuurdocumentaire en actiefilm in één.’

- speelperiode: sept t/m nov 2017 (première julidans 2017)
- duur: 60 – 75 minuten
- zaaltype: groot
- doelgroep: dans- en theaterliefhebbers, muzikliefhebbers, beeldende kunst en designpubliek

7: WHITE GODDESS

[werktitel]

WIE

Nicole Beutler (München, 1969) studeerde af als choreograaf aan de School voor Nieuwe Dansontwikkeling in Amsterdam en volgde een opleiding Duitse Literatuurwetenschap en een studie Beeldende Kunst in Münster en München. Met haar gezelschap NBprojects maakt zij beeldend theater; filosofisch, poëtisch, opwindend en altijd doorspekt met subtiele humor. Voor Beutler is theater een Gesamtkunstwerk. NBprojects beweegt moeiteloos door verschillende kunstdisciplines heen, maar bestudeert daarbij altijd de intensiteit van het dansende lichaam.

WAT

7: *WHITE GODDESS* laat drie gedante portretten zien van een ex-ballerina, een geroutineerd performer en een jonge danseres. Naast elkaar, op het podium, belichamen ze de verschillende fases in het leven van een vrouw. Sterk en fragiel, naïef en trefzeker, aards en vluchtig.

7: *WHITE GODDESS* is het derde en laatste deel van Beutlers Bauhaus-trilogie over geometrische basisvormen. De driehoek en het getal drie vormen het uitgangspunt.

In deze voorstelling biedt Nicole Beutler een feministisch, heidens alternatief voor de heilige drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest met de vrouwelijke

triade van de Moeder, het Meisje en de Oude Wijze Vrouw. Het spirituele aspect van de magische driehoek komt tot uiting in een toneelillusie; door middel van het zogenaamde Pepper's Ghost effect wordt een vrouwelijke geestverschijning ten tonele gebracht. De live muziek en zang van theremin-speler en zangeres Dorit Chrysler (New York) transporteert de toeschouwer naar een andere wereld.

Voor deze productie werkt Beutler opnieuw samen met videokunste-

naars Helena Muskens en Quirine Racké. Eerder werkten zij aan de succesvolle film *Diamond Dancers* (NTR/Point Taken #1). Als scenografen dragen ze zorg voor het decorbeeld en het videowerk in deze betoverende voorstelling.

concept & choreografie: Nicole Beutler, **dansers & co-creators:** Marijolein Vogels, Madelyn Bullard, Kate Strong (ex-Forsythe danser), **muziekcompositie:** Gary Shepherd, **live muziek & zang:** o.a. Dorit Chrysler

PERSQUOTES

Over 6: *THE SQUARE:*

• "6: *THE SQUARE* bevat mooi uitgewerkte scènes. De openingsdans is er een van. Met het hoofd naar beneden voeren de dansers, geheel in het zwart en in het halfdonker, in verschillende constellaties een patroon van lijnen en hoeken uit op het vierkante vlak. In combinatie met een donker getoonzet stuk van Beutlers vaste componist Gary Shepherd leidt het tot een prikkelend begin." Theaterkrant

Over 5: *ECHO:*

• "Beutlers fascinatie voor geometrie krijgt ruim spel, in patronen van unisono bewegende duo's en trio's, die steeds tot dezelfde cirkel herleidbaar zijn." Trouw

Over 4: *STILL LIFE:*

• "Vaste vorm en beweging, ruimtelijkheid en intimiteit, beeldende kunst en dans, heden en verleden; 4: *STILL LIFE* is een intrigerende dialoog tussen uitersten. Beutler mengt en kneedt de ingrediënten tot een appetijtelijk, superesthetisch, formeel geheel, waarin we mogen zoeken naar zweetdruppels en emotie." Theaterkrant

Over 3: *THE GARDEN:*

• "De stilering in deze *Tuin van Eden* klopt perfect. Een originele en bizarre beeld- en bewegingstaal die tot op de millimeter en zeer muzikaal zijn uitgewerkt." de Volkskrant

Nicole Beutler / NBprojects en Romain Bischoff (Silbersee), ism Ulrike Quade Company

- speelperiode: half nov 2017 t/m eind feb 2018
- duur: 60 minuten
- zaaltype: klein/midden
- doelgroep: dans- en theaterliefhebbers, muziektheater en operaliefhebbers, beeldende kunst & designpubliek, poppentheaterliefhebbers

DIDO DIDO

WIE

Nicole Beutler maakt met Romain Bischoff van Silbersee en de Ulrike Quade Company de muziektheatervoorstelling *DIDO DIDO*. Silbersee is een productie-kern voor onorthodox muziektheater en experimentele opera. Ulrike Quade geniet internationale bekendheid als theatermaakster die handgemaakte menselijke figuren inzet als levensechte tegenspelers.

WAT

DIDO DIDO is gebaseerd op de bekende opera *Dido en Aeneas* van Henry Purcell. Vooral het lijden van Dido en haar bekende laatste aria *Dido's Lament* staan centraal. Dwars door alle lagen van tradities en connotaties zoeken choreograaf Nicole Beutler en muzikaal leider Romain Bischoff naar de ziel van dit meesterwerk. Ze ontleden de klassieke aria, componeren haar opnieuw, en maken het publiek deelgenoot van het scheppingsproces. Terwijl de aria laag voor laag weer wordt opgebouwd, vult het theater zich langzaam met stemmen, oosterse instrumenten, een danseres, een bunraku-pop. De herhaling werkt bezwerend. Dido's klaagzang kruipt steeds dieper onder de huid van de toeschouwer, tot uiteindelijk ook de stemmen wegsterven en alleen de bewegingen van de dirigent overblijven.

choreografie/regie: Nicole Beutler,
muzikale leiding: Romain Bischoff,
zangers / musici: Michaela Riener,
Natascha Young, Raphaela Dank

sagmüller, Tiemo Wang,
dans: Hillary Blake Firestone,
ontwikkeling pop en coaching
poppenspel: Ulrike Quade

PERSQUOTES

Over Antigone:

- *"De perfectie waarmee beide makers (Nicole Beutler & Ulrike Quade) te werk gaan wordt in Antigone zichtbaar in het ingenieuze poppenspel en de uitvoering van de spelers, die de kunst van de Bunraku feilloos laten samensmelten met hun eigen spel."* Theaterkrant

Over *Lost Is My Quiet Forever*:

- *"Beutler weet essenties goed en in subtiele bewegingen en beelden te vertalen (...). Opmerkelijk genoeg is het juist Purcells muziek die werkelijk het haart raakt met bespiegelingen over hartstocht, verloren liefdes en eenzaamheid."* de Volkskrant

Over LIEFDESVERKLARING:

- *"In deze 'schaduwversie' van Peter Handkes klassieke toneeltekst Publikumsbeschimpfung worden we als publiek niet beschimpt, maar bemind. Zes jonge performers van het Vlaamse productiehuis Fabuleus zijn in samenwerking met choreograaf Nicole Beutler en schrijfster Magne van den Berg tot grote hoogten gekomen."* de Volkskrant

Persquotes Silbersee:

Over MontverdiSH:

- *"Het zou een clash kunnen worden of een opgelegd rendez-vous. Maar het wordt een zinderende ontdekkingstocht naar een kruisbestuiving tussen de verfijnde zeventiende-eeuwse barok van Monteverdi en een gescratchte remake ervan met dubstep en hiphop."* de Volkskrant

Over Daral Shaga:

- *"Een voorstelling die als een vuistslag het opera-genre vernieuwt. Une pure merveille!"* Sceneweb.fr

Over Wij gaan op Berenjacht:

- *"Voor wat volgt louter superlatieven. Het is oersimpel en razend knap. De voorstelling mengt dans, zang, toneel en decor op inventieve en verrassende wijze ..."* Theaterkrant

‘Vooral het lijden van Dido en haar bekende laatste aria *Dido's Lament* staan centraal.’

Golden Palace

Shop till you drop

omdat je het waard bent

WIE

In het fysieke theater van Golden Palace toont het lichaam wat de geest verborgen probeert te houden. Het is alsof je iets ziet dat je eigenlijk niet had mogen zien. Daarom is het zo overrompend en werkt het onontkoombaar op de lachspieren. Voorstellingen van Golden Palace ontstaan op de vloer. Regisseur Ingrid Kuijpers bedenkt het concept en tijdens het maakproces is de inbreng van de acteurs van grote invloed op de ontwikkeling van de voorstelling. Kuijpers stuurt het proces en 'ontwerpt' de uiteindelijke voorstelling. Het ultieme doel van haar regieaanpak is het creëren van een autonome wereld waarin de hand van de regisseur onzichtbaar is.

WAT

Shop till you drop is een beeldende, absurd-humoristische voorstelling over de rituele betekenis en de bedwelmende werking van consumptie. Plaats van handeling is een magisch luxe warenhuis waar dingen gebeuren die niemand voor mogelijk houdt. Voel je je depressief? Ben je de zin van het bestaan verloren? Het sales team van het magische warenhuis helpt je door de moeilijke momenten in het leven heen. *Shop till you drop* gaat over consumptie als antwoord op innerlijke leegte. Hoe komt het dat we zingeving ontlenen aan het kopen van spullen? Dat we onze identiteit baseren op materiële status? En hoe werkt het mechanisme van verslaving?

- speelperiode: okt 2017 – jan 2018
- duur: 75 minuten
- zaaltype: klein/midden
- doelgroep: shopaholics, liefhebbers van fysiek theater, kritische geesten en mensen die van humor houden

Een vrouw zakt huilend in elkaar. De verkoper sleept haar als een wild dier de paskamer in en sluit het gordijn. Hij trekt een kledingstuk uit het rek en schuift het onder het gordijn naar binnen. Gespannen wacht hij af. Dan springt de vrouw tevoorschijn, ingesnoerd in een nauwsluitend, peperduur mantelpakje. Stijf van de zelfbeheersing - heel af en toe klinkt nog een snik - wankelt ze naar de kassa, waar de verkoper zelfgenoegzaam op haar wacht.

In 1955 publiceerde de marketing-specialist Victor Lebow een artikel in de *Journal of Retailing*, waarin hij stelt dat de naoorlogse massa-

productie een zelfvoorzienend systeem van kunstmatig in stand gehouden vraag creëert: goederen worden zo ontworpen dat ze snel slijten en aan vervanging toe zijn. Hij is zijn tijd ver vooruit als hij voorspelt dat om de grote aanvoer van massaproducten te verkopen, consumptie een way of life moet worden. Anno 2016 is economie de nieuwe religie geworden, die aanspoort tot consumptie als antwoord op innerlijke leegte. We zijn in de ban geraakt van onze koopzucht. Wat blijft er eigenlijk van je over als je niets meer hebt?

regie: Ingrid Kuijpers, spel: o.a. Titus Boonstra en Monique Kuijpers

PERSQUOTES

• *"Bij Golden Palace is de slapstick altijd heel oer. Geen gein om de gein, maar een fysieke vertaling van de wirwar aan ongenoegens en hunkeringen die het innerlijk van de mens beroeren"* Trouw

Over Restaurant Amore:

• *"Golden Palace [is] een meester (...) in het fileren en parodiëren van culturen, en bijna zonder daar een woord aan vuil te maken; elke houding, elk loopje spreekt boekdelen. Ze vergroten gebruiken uit, isoleren clichés en dan opeens ziet het bekende er absurd uit. Eet smakelijk!"* de Volkskrant

Over Death by PowerPoint:

• *"Death by PowerPoint fileert de processen die spelen op de hedendaagse werkvloer en regisseur Ingrid Kuijpers doet dat vlijmscherp, zeer humoristisch en met het oog van een uitstekend antropoloog."* de Volkskrant

Over Het leven is een feest:

• *"Ontroerend theater over de grote thema's van het leven en het theater: liefde, eenzaamheid en macht." (...) "Sober, subtiel en zuiver en raakt je daarmee recht in het hart."* de Volkskrant

- speelperiode: apr/mei 2018
- duur: 60 minuten
- zaaltype: klein/midden
- doelgroep: liefhebbers van teksttheater, poëzie, filosofie en politiek, kosmopolieten en postmaterialisten

Niemandland

WIE

Bellevue Producties is de schrijfwerkplaats van Theater Bellevue in Amsterdam en heeft als missie om nieuw Nederlandstalig repertoire te ontwikkelen. Het productiehuis is een springplank voor nieuw, debuterend schrijftalent en een proeftuin voor oude rotten. Bellevue Producties gaat eens per jaar op landelijke tour.

Dit keer met: *Niemandland*.

Niemandland is een nieuwe tekst van het jonge schrijftalent Eva Jansen Manenschijn en tevens haar landelijke debuut. Zij oogstte veel lof voor haar afstudeertekst *On all fours*, waarmee ze de ITs Ro Theater Playwriting award 2014 won. Regisseuse Eva Tijken werkte eerder voor Theater Utrecht en Orkater. Acteurs Alwin Pulinx, Anne-Chris Schulting speelden onder andere bij Toneelgroep Amsterdam.

WAT

Een zoon komt aan bij het huis van zijn overleden moeder. Hij verwacht een leeg pand, klaar voor taxatie en verkoop. Wat hij aantreft is zijn jeugdliefde. Destijds was hij de zoon en zij de meid. Nu is hij moederloos en zij volwassen. De, in woorden van zijn ouders, allochtoon van lagere komaf is stiekem in het huis van zijn moeder gaan wonen.

De zoon en de werkster hebben verschillende herinneringen aan

hun gedeelde verleden. Wat is waar en wat is gelogen? In een theatrale hallucinatie vertellen de twee hun geschiedenis en hoe ze daardoor geworden zijn wie ze nu zijn.

Eva Jansen Manenschijn laat zich inspireren door Koltès en Sartre en door de problematiek van geboren Nederlanders en geworden Nederlanders en mensen met een hoog aanzien en een laag aanzien.

tekst: Eva Jansen Manenschijn, regie: Eva Tijken, spel: Alwin Pulinx, Anne-Chris Schulting, vormgeving: Janne Sterke, Nelli Bodt, muziek: Christiaan Verbeek

PERSQUOTES

Over Eva Jansen Manenschijn:

• *“Eva bezit het uitzonderlijke talent om in slechts enkele zinnen een geheel nieuwe wereld tevoorschijn te toveren. Een wereld die bijna tastbaar is en de lezer dan wel toeschouwer volledig in zich op weet te zuigen. Met haar mooie beeldende taal roept de schrijfster een inktzwarte wereld op die er behoorlijk inhakt, en je voorlopig niet loslaat.”* ITS Ro Playwright Award 2014 jury

Over Eva Tijken:

• *“Zelden is een speelstijl zo prachtig extreem als in de voorstelling *Route Nationale* door de jongste spelerslichting van gezelschap Orkater.”* NRC Handelsblad

Over Christiaan Verbeek:

• *“Componist Christiaan Verbeek en zijn medemuzikant Lucas Dols zorgen voor een prachtig passend muzikaal kader. De ritmes van de wildernis syncoperen, en wanneer de onbeschaafden de overhand hebben glijden de strijkstokken genoegzaam over cello, contrabas en klankschaal.”* Theaterkrant

Over Bellevue Producties:

• *“Bellevue Lunchtheater heeft een lange en eerbiedwaardige traditie opgebouwd in het Nederlandse toneel met telkens nieuwe, Nederlandstalige voorstellingen en dat is een waardevol goed.”* Theaterkrant

Via Berlin
ism Berlage Saxophone Quartet

Breaking the Silence

WIE

Via Berlin is een in Amsterdam gevestigd, landelijk opererend muziektheatergezelschap, in 2008 opgericht door actrice Dagmar Slagmolen en violiste Rosa Arnold, de eerste jaren opererend als Nieuwkomers onder de vleugels van Orkater. Zij maken voorstellingen waarin zelfgeschreven tekst en klassieke muziek met elkaar verweven zijn. Aangrijpende persoonlijke verhalen worden in een actueel-maatschappelijke context geplaatst. Naast Dagmar en Rosa horen regisseur Ria Marks, vormgevers Dieuweke van Reij en Michiel Voet, en muzikaal dramaturg Sytze Pruiksmas tot de vaste makerskern.

Via Berlin brak op Oerol door met voorstellingen als *Een Mond vol Zand*, *Vanaf nu heet je Pjotr* en *Home Sweet Home*. De afgelopen twee jaar heeft Via Berlin geëxperimenteerd met nieuwe vormen in *Instant Happiness*, *Ooit en Comfortzone*. Met *Breaking the Silence* pakt Via Berlin de stijl van de oorlogstrilogie weer op.

"We zitten dringend verlegen om een collectief bewustzijn over wat we delen en over wat ons verdeelt, over waar we vandaan komen, over welke gezamenlijke lotsbestemming we hebben en waar we wel of niet nog gezamenlijk de barricade voor op moeten gaan. Hier moet de kunst en het theater nu over gaan. Hier ligt de prioriteit voor ons als kunstenaars."

WAT

*Everything can be taken from man but one thing:
the last of the human freedoms
- to choose one's attitude in any
given set of circumstances,
to choose one's own way*
Viktor E. Frankl

De tape zwijgt. Nutteloos blijven de spoelen draaien. Het gesprek stopt. Wat kun je zeggen, als je liefste niet meer is wie je dacht? Wat kun je zeggen, als je niet weet wie er meeluisterd? Wat, als je woorden in het geniep verhaspeld worden?

Breaking the Silence is een liefdesgeschiedenis. Hij is componist. Zij heeft haar cellocarrière opgegeven toen de staat een beroep op haar deed: ze keurt de nieuwe muziek die in de jonge republiek geschreven wordt. Een sprankelende belofte

PERSQUOTES

Over *Een mond vol zand*:

• "Een Oerol-voorstelling die jaren in de herinnering zal blijven. Zo moet het: een sterk gegeven, goed uitgewerkt, pakkend gespeeld en gemusiceerd, zonder dat het een moment verveelt." NOS Radio 1 Journaal

Over *Vanaf nu heet je Pjotr*:

• "[...] een aangrijpende voorstelling met een universeel thema waarin muziek en tekst elkaar prachtig versterken. Nadat de laatste klanken in het bos zijn verstomd zit menigeen op de tribune met een brok in de keel. Wat een kwaliteit bij deze jonge mensen!" De Telegraaf

Over *Home Sweet Home*:

• "De onvervalste hit is *Home Sweet Home* van Via Berlin over de gevolgen van oorlog." NRC Handelsblad
• "Het is een prachtig muzikaal gevecht tussen de seksen, dat uiteindelijk geen winnaar kent." de Volkskrant

• speelperiode: 16 sep -15 dec 2017 (première juni op Oerol)
• duur: 75 minuten
• zaaltype: midden
• doelgroep: jong en oud, maatschappelijk geëngageerden; (klassieke) muzikkliefhebbers en festivalgangers
• voor deze voorstelling wordt een op maat gesneden randprogramma aangeboden

zijn ze. De hoop van de revolutie. En zoals het vaderland in hen gelooft, zo geloven zij in het vaderland. Dacht zij. Tot vandaag. Nu leest zij dit spotzieke stuk van een onbekende componist. Bij elke maat groeit haar angst. Die onbekende componist, is hij het?

Tegen de achtergrond van een rode dictatuur onderzoeken Via Berlin en het Berlage Saxofoon Kwartet waar een ideaal terreur wordt, hoe geborgenheid overgaat in verstikking en wanneer liefde onder angst bezwijkt.

spel: Dagmar Slagmolen, Maarten Heijmans (ovb), Berlage Saxophone Quartet (Eva van Grinsven, Lars Niederstrasser, Peter Vigh, David Cristobal Litago), regie: Ria Marks, componisten: Dmitri Sjostakovitsj, György Ligetti, Peter Vigh, tekst: Sophie Kassies

George & Eran Producties en Theater RAST

- speelperiode: midden jan t/m midden apr 2018
- duur: 90 minuten
- zaaltype: klein/midden
- doelgroep: Volkskrantlezers, jongeren, liefhebbers van muziektheater, wereldpolitiek en maatschappelijk geëngageerden

George & Eran Lossen Wereldvrede op! De Finale

WIE

George & Eran Producties is een theatergezelschap van George Elias Tobal en Eran Ben-Michael. Zij maken altijd nieuwe zelfgeschreven stukken, die onontkoombare, persoonlijke en maatschappelijke verhalen vertellen. Ze zijn huisgezelschap van Theater De Meervaart en werken de komende vier jaar structureel samen met de Toneelmakerij en Oerol. *George & Eran Lossen Wereldvrede op! DE FINALE* is een samenwerking tussen George & Eran Producties en Theater RAST.

WAT

In de muzikale conflictkomedie *George & Eran Lossen Wereldvrede op! DE FINALE*, keren de twee vrienden voor een laatste keer terug op het podium om eindelijk de klus te klaren waar ze drie jaar geleden aan begonnen.

George ondernam een reis richting moederland en strandde op Lesbos waar hij elke dag honderden landgenoten aan zag aanspoelen in overvolle en beschadigde boten. Hij deed wat hij kon en droeg zoveel zijn schouders dragen konden.

Eran trok vol goede moed naar Den Haag en ondernam een reis die hem leidde langs beleidsmakers en wetgevers. Hij kwam in Brussel, Parijs en Berlijn om te praten met mensen die het verschil

kunnen maken om vrede als domino effect over de wereld te verspreiden. In dit slotstuk van hun bewierokte trilogie hebben zij de sleutel gevonden waarmee ze de poorten openen die naar wereldvrede leiden.

concept, bewerking & spel: Eran Ben-Michaël, George Elias Tobal, regie: Koos Terpstra, muzikanten: Pascal van Hulst, Niek-Jan Lathouwers, Anton Hoogvliet

PERSQUOTES

Over George & Eran lossen Wereldvrede op! DE FINALE:

• *“George & Eran hebben met dit derde deel hun zoektocht naar wereldvrede in stijl afgerond. Ze zijn grappig, kwetsbaar en strijdbaar. Ze halen vooroordelen overhoop spreken iedereen aan. Elkaar, zichzelf en hun publiek. Ze gebruiken met dank aan een strakke regie van Koos Terpstra, een snelle cross-over van toneel en stand up om hun positieve boodschap over te brengen.”* Scènes

• *“In deze finale van hun bijzondere trilogie zetten Eran Ben-Michaël zijn joods-Israëlitische afkomst en George Tobal zijn Syrische afkomst in voor een even geestige als pijnlijke blik op wat mensen tot vijanden maakt. Dit is geen theater dat je per se op een houten bank in de buitenlucht moet zien, maar wel zo superieur geacteerd en bij vlagen vlijmscherp dat het gezien dient te worden.”* NRC Handelsblad

Over George & Eran lossen Wereldvrede op! Deel II:

• *“Twee bevriende acteurs die heftig botsen, terwijl ze willen bespreken hoe ze de wereld zouden kunnen redden. Dat doen ze met veel flair, veel vaart en veel knipogen en grapjes... genoeg ideeën om na de voorstelling nog even op te kauwen.”* NRC Handelsblad

Over George & Eran lossen wereldvrede op! Deel I:

• *“Als een klaterende bergbeek zo bijmakend. De monologen die ze elkaar, buitengewoon gedurfd en ongemeen én gemeend moedig en pijnlijk toebijten en in elkaars trommelvliezen kerven, liegen er niet om. – Het is prachtig en, het zij nogmaals gezegd, moedig dat die twee goddelijk mooi toneelspelende jongens ons met die harde mededeling na drie kwartier weer weg sturen.”* De Groene Amsterdammer

Urland

GILGAMESJ

WIE

Het performancecollectief URLAND werd in 2010 opgericht op de Toneelacademie Maastricht. Deze groep twintigers laat zich inspireren door zowel techno en deathmetal als door de grote, epische verhalen uit de wereldliteratuur. Ze introduceren lasers, schuimmachines en gabbers in het theater en samplen hun eigen canon met de beat als motor. De codes en tradities van het theater, de muren, het licht, het repertoire: dat zijn de obstructies waarbinnen URLAND de grenzen van het bekende en het denkbare probeert op te rekken. Ze heroveren de fantasie, voorbij de ironie, voorbij het cynische postmodernisme, en wagen een oprechte poging. Al sinds hun ontstaan werken ze zo aan hun metamodernistische experiment, en met succes spelen ze hun radicale, fysieke, beeldende performances in theaters, clubs en op festivals als Lowlands

WAT

URLAND gaat terug naar Uruk, Babylon en Nimrud: het land van Ur. In het huidige Irak en Syrië lag de oudste beschaving ter wereld, het land van de Levant dat nu in puin ligt. Hier werd, circa 5000 jaar geleden, het eerste heldendicht ooit geschreven: *Het Gilgamesj Epos*.

Gilgamesj is tweederde god en koning van de stad Uruk. Hij verliest zijn vriend Enkidu na een gevecht met de Hemelstier en wordt daardoor geconfronteerd met zijn sterfelijkheid. Hij maakt

een reis op zoek naar het eeuwige leven en wordt daarbij bezocht door zijn demonen.

URLAND wil *Het Gilgamesj Epos* propageren. Het oerverhaal barst van de poëzie, muzikaliteit en krachtige beelden. De tekst inspireert URLAND als een ritualistische mythe, als een lange, stuwende bezwering van de dood.

En wat zegt het dat precies de bakermat van onze beschaving nu een brandhaard is?

Metamodernisten zijn niet bang voor het verleden en traditie, ze omarmen deze juist om vooruit te kijken en te durven dromen. *Gilgamesj* wordt URLAND's beginselverklaring. De Dictatuur van de Performance. Een politiek statement over het menselijke tekort, het belang van traditie, kunst en het vertellen van verhalen.

concept/regie/spel/soundscape/
script: Ludwig Bindervoet, Thomas
Dudkiewicz, Jimi Zoet, Marijn
Alexander de Jong

PERSQUOTES

• "Dit staat haaks op elke vorm van theater" NRC Handelsbald

Over EXPLORER/Prometheus Ontketend:

• "Het 21e eeuwse poppenspel met de motion-capture techniek wordt transparant en onnadrukkelijk gebracht, met een verbeeldingsrijke, wervelende trip als resultaat. De humoristische en toegankelijke opening-scene tussen Deacon en Bridget (teksten van *The Bold* en *The Beautiful*) trekt de toeschouwer de voorstelling in. Hiermee geven de makers zichzelf de ruimte om complexe virtuele begrippen te demonstreren en de bijbehorende vragen te stellen.[...] Zeker tegen het einde laat de voorstelling prachtig de tristesse van de virtuele ruimte zien [...]. De voorstelling roept vele relevante vragen op over de implicaties van virtuele werelden voor onze identiteit en maatschappij. Urland doet dit met een ijzersterke vertelkracht die (ook) de humor niet schuwt."

Juryrapport BNG Nieuwe Theatremakersprijs

Over *Bedtime Stories*:

• "Een hypnotiserend live hoorspel van Thomas Dudkiewicz, een meesterverteller die complete werelden weet op te roepen met zijn stem. Gewapend met een vlekkeloos Amerikaans accent, een geluidscomputer en slechts enkele lichteffecten vertelt Dudkiewicz een verhaal doorspekt met fantasy-elementen dat opvallend veel zegt over de wereld waarin wij allen leven. Dankzij een uitmuntende soundscape van Jimi Zoet en de virtueuze manier waarop Dudkiewicz schakelt tussen de personages wordt het publiek volledig meegesleept."

Juryrapport BNG Nieuwe Theatremakersprijs

- speelperiode: half feb première, tournee t/m mrt
- duur: 90 minuten
- zaaltype: midden (min 9 x 9 m)
- doelgroep: jong volwassenen, mensen die geïnteresseerd zijn in hedendaagse beeldcultuur, liefhebbers van techno en de grote verhalen

Saman Amini

- speelperiode: op aanvraag
- duur: 60-75 minuten
- zaaltype: klein/midden (min 9 x 7 m)
- doelgroep: muzikliefhebbers, maatschappelijk geëngageerden, wereldverbeteraars en jongeren

Samenloop van Omstandigheden

WIE

De uit Iran afkomstige acteur Saman Amini vluchtte samen met zijn moeder en zusje op 11 jarige leeftijd naar Nederland. Hier kwam hij al op jonge leeftijd in aanraking met Theatergroep DOX. Hij bleek een groot talent te zijn en stroomde moeiteloos door naar de acteursopleiding van Toneel-academie Maastricht. Saman speelde onder andere in televisie-series *Flikken Maastricht*, *Van God Los* en in de theaterhit *Nobody Home* van regisseur Daria Bukvić, die na een succesvolle tour in 2015 in reprise is gegaan in 2016. Najaar 2016 toert hij ook onder haar regie door Nederland met *Jihad de voorstelling*. In 2016 maakte Saman bij Paradiso Melkweg Productiehuis zijn eerste, korte solo *Samenloop van Omstandigheden*, een persoonlijke muziektheatervoorstelling. *Samenloop van Omstandigheden* wordt met extra materiaal avondvullend gemaakt.

Paradiso Melkweg Productiehuis (PMP) is in 2001 opgericht door Amsterdamse poppodia Paradiso en Melkweg. PMP is een huis voor jonge muzikale makers die opere-

ren op het snijvlak van pop-muziek en theater, dans, visueel art en beeldende kunst. PMP biedt de jonge makers de mogelijkheid speciale projecten te maken voor het popcircuit, festivals en bijzondere locaties.

WAT

Saman Amini schetst in zijn liedjesvoorstelling met anekdotes, projecties en live band een indringend, freudiaans en autobiografisch portret. In dit persoonlijke verhaal wordt getoond hoe de mens gevormd wordt door grote thema's die hem in één leven aanraken.

De voorstelling geeft gezicht aan een tijd waarin de wereld op zijn kop staat en massale volkshuizingen plaatsvinden. Saman Amini zingt, speelt en vertelt over zijn leven, zijn moeder en vader, de liefde en alles wat nodig is om overeind te blijven als er niks meer overeind staat.

spel, tekst en muziek: Saman Amini, muzikaal leider en bas: Martin Verheesen, toetsen: Chelsea Laverne, drums: Jelle Huiberts, projecties: Huig van de Hoofdaker, producent: Paradiso Melkweg Productiehuis

PERSQUOTES

- "Laatst zag ik in een tentje op de Parade de voorstelling *Samenloop van omstandigheden* van Saman Amini, Iraans vluchteling, nu theatermaker in Nederland. Een half uurtje theater dat alles en iedereen door elkaar schudde. Over een naamloze, die met man en macht probeert een naam te worden." de Volkskrant
- "De rijke symboliek en aangrijpende inhoud maken van *Samenloop van omstandigheden* een van de beste voorstellingen die de afgelopen jaren op de Parade te zien zijn geweest." NRC Handelsblad
- "Indringend, maar steeds ook met humor, met live band en mooie projecties." de Volkskrant
- "Er gebeurt dus veel op die kleine vloer, maar je wilt toch vooral Amini niet uit het oog verliezen, intrigerend met zijn krachtige podiumpersoonlijkheid. De teksten rollen soepel van zijn tong, zijn zinnen zijn scherp en maken indruk." Theaterkrant

De Hollanders

- speelperiode: voorjaar 2018
- duur: 90/100 min
- zaaltype: midden
- doelgroep: theaterbezoekers; de digitale blogger, social media fanaten en taalliefhebbers

Red Matter

WIE

Wij zijn De Hollanders. Wij zijn idealistisch en genuanceerd, toegankelijk en ondernemend. Wij maken theater over de mens in tijden van grote verandering, En wakkeren daarin bij het publiek een hoopvol vuurtje aan.

De Hollanders is een theatercollectief dat een wisselwerking zoekt tussen toneel, actualiteit, literatuur en muziek. Ze hebben een open blik naar de wereld, deze betrokkenheid wordt vertaald in vertellingen van deze tijd. Fantasierolle verhalen in de harde, verwarrende realiteit van vandaag. Over grote systemen en hoe de kleine mens zich daartoe verhoudt. Vol doem én utopie.

WAT

**Freedom is knowledge
Knowledge is power
We are hundreds, thousands,
millions, speaking as one
We are everything
We have no identity
We are Anonymous
We are Legion
We do not forgive
We do not forget
Expect us.**

- credo Anonymous
Red Matter – de Star Trek-term voor een substantie waarvan slechts één enkele druppel een zwart gat kan veroorzaken die volledige planeten of sterren in zich kan verzwelgen – is een

voorstelling over het hedendaagse wilde westen en zijn cowboys: het (dark) internet en zijn hackers. Geïnspireerd door het dubieuze antikapitalistische hackerscollectief Anonymous maken we een voorstelling over vrijgevochten *hacktivist*en in de schijnbaar wetteloze wereld van het deep web. *Anonymous* presenteert zich vaak als de Robin Hood van het internet. Ze zijn voor vrijheid van meningsuiting, vrije toegang tot informatie, transparantie en tegen censuur. Ze zijn niet gelimiteerd door afstanden, grenzen of regels tussen staten. Bepalen anoniem hun eigen anarchistische weg en hebben schijt aan oude regels – ook hun eigen.

Wat gebeurt er wanneer *trolling*, terroristische daden en vrijheidsactivisme dezelfde spelregels hanteren? Wanneer een overheid kan worden aangevallen vanuit een zolderkamer? Draag je als vrijheidsstrijder verantwoordelijkheid voor de gevolgen van je acties of heiligt het doel alle middelen? En waar laat de virtuele wereld zijn sporen achter in de analoge realiteit, in de ‘echte’ wereld?

concept: De Hollanders,
tekst: Daan Windhorst, regie: Joost van Hezik (ovb), spel: Thomas Höppener, Imke Smit e.a., vormgeving: Roelof Pothuis, dramaturgie: Aukje Verhoog

PERSQUOTES

Over De Laatsten:

- *“Wonderlijk, prikkelend, charmant. Met tot denken stemmende, poëtische tekstflarden, meeslepende nummers en soms erg geestig spel.”* NRC Handelsblad
- *“Tussendoor zijn er mooie, lieve liedjes, waarvoor De Jong (samen met Eva van Manen) hypnotiserende melodieën componeerde. De acteurs zingen ze zacht meerstemmig en begeleiden zichzelf op keyboard, gitaar en percussie. Met veel talent en zichtbaar plezier.”* Theaterkrant
- *“Zij zoeken naar ‘wat na duizenden jaren beschaving werkelijk nog van waarde is’, een zoektocht die in vorm neigt naar Becketts klassieker Wachten op Godot. Om die tijd te doden zingen ze verbluffende composities weg. Stuk voor stuk hebben zij de toeschouwer in hun broekzak, tot bravo’s aan toe.”* 8Weekly
- *“Prachtige première van De Laatsten van De Hollanders, gemaakt samen met Spinvis, Erik de Jong. Gaat het land in; aanrader!”* Ronald Plasterk

De Theatertroep

- speelperiode: half feb t/m apr
- duur: ca. 120 minuten
- zaaltype: klein/midden
- doelgroep: jongeren, studenten, toneelliefhebbers, poëzie- en literatuurliefhebbers, liefhebbers van de sketch/kleinkunst

Zonder Toestemming

ongeschikt voor alle leeftijden

WIE

De Theatertroep is een collectief van tien toneelspelers met uiteenlopende interesses en expertises, dat een oneindigheid aan ideeën, fascinaties en beelden deelt met een divers publiek op toegankelijke wijze. De Theatertroep maakt grenzeloos toneel: toneel voor alle lagen van de samenleving, wars van elke scheiding tussen klassiek en modern, tussen volksvermaak en intellectualiteit en tussen komedie en tragedie. Ze heeft het tot haar taak gemaakt het Vaudeville, waar interdisciplinair materiaal elkaar op een razendsnel tempo opvolgt en het contact met het publiek belangrijk is, her uit te vinden.

WAT

Aan het eind van de 19e eeuw werden de acts, dansjes, liedjes en performances van het Vaudeville-theater ontdaan van alle viezigheid en vunzigheid – ook wel Blue Material genoemd – en geschikt gemaakt voor alle seksen en leeftijden. Het theater werd een plek van brave borsten en morrelende moraalridders; een bastion van burgerlijkheid.

Zonder toestemming is een ode aan de anarchie. In een tijdsgeslacht waarin er een groeiende tendens is naar polarisatie; of het één of het ander, plaatst de Theatertroep alles naast elkaar. In een tijdsgeslacht waarin van theatermakers

gevraagd wordt om glasheldere concepten en aantoonbaar nut, presenteert de Theatertroep een kleurrijk, chaotisch en onnavolgbaar geheel. De Theatertroep werkt samen met Judith Herzberg, met wie nieuw materiaal wordt ontwikkeld voor dit rebelse Vaudeville-programma.

De Theatertroep verzamelt al haar Blue Material. Alle geschrapte acts worden ontschrapt
Het beste
Het slechtste
Het smerigste
Het groteskste
Het kekste
Het te gekste
Het op zijn plekste
Het geraffineerdste en
Het gebagatelliseerdste

Met nieuwe teksten van de Theatertroep en Judith Herzberg. Met oude teksten van o.a. Shakespeare en van Kooten en de Bie

Eerste rij op eigen risico

spel: Rosa Asbreuk, Patrick Duijshoff, Kyrian Esser, Elisabeth ten Have, Timo Huijzendveld, Jordi Möllering, Nicoline Raatgever, Jochum Veenstra, Roos Visser en Jasmijn Vriethoff
tekst: o.a. Judith Herzberg

PERSQUOTES

- *“De energie en de flair van de spelers werkt aanstekelijk”* NRC Handelsblad
- *“Fris en verademend spel”* Het Parool
- *“... hersenknersend anarchisten ... toneel”* Groene Amsterdammer
- *“Het is geestig op het flauwe af, maar prikkelt stiekem toch het denken”* NRC Handelsblad
- *“Het spelplezier spat er vanaf”* Theaterkrant
- *“Juist in dit jubileumjaar waarin we terug- én vooruitkijken was er 1 gezelschap vol met jong talent dat verleden en toekomst avond aan avond samenbracht tot de essentie van wat de Parade wil zijn: gelaagd, toegankelijk, intelligent, scherp, poëtisch, onvoorspelbaar, aantrekkelijk en onweerstaanbaar onderhoudend. Ze gaven hun bezoekers een wijze van kijken en beleven mee, die invloed had op hoe er naar andere voorstellingen werd gekeken. Ze speelden steeds nieuw repertoire, van Monty Python tot William Shakespeare, van Geer en Goor tot Karl Valentin en veel veel meer...”* Juryrapport DE MUS op De Parade 2015

“Met tomeloze energie denken, spreken, zingen en dansen we ons door de avond heen, en daar wordt altijd op geproost.”

wijzigingen voorbehouden,
actuele informatie over onze verkoopvoorstellingen:
www.viarudolphi.nl/verkoop, info@viarudolphi.nl

redactie:
Marie-Anne Rudolphi
Maarten van der Cammen
Inge Sonderen
fotografie [muv pag. 17]:
Koos Breukel
vormgeving:
Mieke Struik

boekingen:
Marie-Anne Rudolphi, Maarten van der Cammen,
Heske van den Ende

team **THEATERZAKEN VIA RUDOLPHI:**
producenten: Marie-Anne Rudolphi, Maarten van der Cammen,
Inge Sonderen, Heske van den Ende
bureamedewerker: Maaïke Oude Luttikhuis
publiciteit/marketing: Louise de Koning, Lisette Brouwer
financien: Sebastián Coli Bazzini
stagiaire: Sophie Tiersma

© 2016 Theaterzaken Via Rudolphi
niets uit deze uitgave mag worden gebruikt
zonder voorafgaande toestemming van
Theaterzaken Via Rudolphi
Eerste Nassaustraat 5-2
1052 BD Amsterdam
020-6277555

